

Podelitev priznanj ob prazniku

24. junija je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti Polje in predsedstva krajevne konference SZDL Polje. Podeljena so bila priznanja krajevne skupnosti Polje in bronaste značke osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1988. Tako priznanja in značke se podeljujejo že vrsto let najzaslužnejšim krajanom.

Krajevna priznanja so prejeli: Lidija Kwartuh, Fani Lenarčič, Angelca Metelko, Marko Nemeč-Pečjak, Slavka Somrak, Peter Slaček, Stana Šušteršič, Tomaž Vehovec, Breda Zadnikar in Predstavnitvo TUS Prevent. Bronaste značke osvobodilne fronte pa so prejeli: Vlado Adam, Tinka Ambrož, Marija Cimperman, Janez Grum, Roman Jan, Miha Klesnič, Sonja Mišjak, Jože Andu, Tine Zabl, Pavla Železnikar.

Predsednica KK SZDL Breda Zadnikar je podeljevala priznanja in značke, tovariši Peklenk, sekretar KS Polje, pa je za vsakega posebej navedel opravljeno delo, za katero je dobil priznanje oz. značko. Pred pričetkom podelitve priznanj je otroški oket zapeel tri prisrčne pesmice pod vestnim dirigiranjem njihove tovarišice iz osnovne šole.

Ob tej priliki smo bili obveščeni, da 1. julija (kar je že za nami) poteče mandat predsedniku in podpredsedniku skupščine, nekaterim članom sveta krajevne skupnosti in predsednici komunalne komisije. Zato je bila izrečena prisrčna zahvala tovarišim Dušanu Kinku, Stanetu Ermencu, Maruški Košenina in Jožetu Bevcu. Novi predsednik skupščine KS Polje je Jože Bevc, podpredsednik

● PISMA BRALCEV

V Polju pasji lajež kali odnose

V uredništvu se je oglasila stanovalka bloka s ceste V iz Polja. Potožila je zaradi pogostega laježa dveh psov sosedu, ki živi v svoji hiši tik ob bloku in Zaloški cesti. Povedala je, da lajež ne moti le nje, temveč tudi vse druge stanovalce, še posebno one, ki imajo okna ob njegovem dvorišču. Njihov hišni svet se je že poskušal pogovoriti z lastnikom in stvar urediti, pa ni bilo nič od tega. Kaj torej storiti, da bodo stanovalci bloka, med njimi so tudi bolniki, ostareli in otroci, imeli mir in lahko počivali pri odprtih oknih?

Težko je svetovati za take in podobne primere, ki jih je žal v naših soseskarskih odnosih kar veliko in še posebno med stanovalci individualnih hiš in tam, kjer se stikata vaško in mestno naselje, kot v tem primeru. Načini, kako tak problem rešiti, seveda so. Najboljši je, če se da po starem reku, da lepa beseda lepo mesto najde. So pa žal tudi ljudje, ki so gluhi za lepo besedo in jim je sprtost s sosedi večji užitek kot prijaznost in sožitje. Poskusiti in poskusiti pa je le treba z lepo besedo, vanjo vložena človekova energija je najbolje naložena. Vendar, če beseda ne zaleže, če izražene želje hišnega sveta ali skupnosti stanovalcev ne naletijo na razumevanje, je potrebno poskusiti na poravnalnem svetu v krajevni skupnosti. Poravnalni sveti so se že dobro uveljavili in poravnajo številne soseske spore, da ne gredo naprej na sodišča. Če tudi poravnalni svet odnosev ne bo uredil, bo treba stvar urejati na sodišču in seveda še prej preko mestne inšpeksijske službe. Nekateri ne marajo tako dolgih poti. Poskusijo z lepo besedo in dobro voljo, če ta ne zaleže, zastropijo ali drugače pokončajo živali. Seveda je to kruto in najbolj nepravilna oblika reševanja problema. Pes je vendar žival, on ne ve, ali z laježem koga moti in ne ve, če koga z njim razveseljuje. Krivec za neznošen lajež je človek. Saj pravijo, da se pravo zlahkot psa ne meri po pasmi, ampak po zlahtnosti njegovega lastnika, prijatelja.

Razveseljivo je, da imajo stanovalci bloka pravnjo mero potrpljenja, zato bi raje svetoval lastniku obeh psičkov. Svetujem mu, da ne zavre kar tako dragoceno, ki jo ima v sosedih, pa čeprav oni živijo v bloku in ne v njegovi podobnih hišicah. Če bi bil na njegovem mestu, bi premaknil psa in uredil vse potrebno, da kučka ne bi imela vzrokov za lajež in da ne bi nikogar motila. Potrudil bi se, da stanovalcev, sosedov, ne bi tudi z ničemer drugim motil. Če pa bi bil kdaj hrup nujen (žaganje drv, mešanje betona, ipd.) bi stanovalce sosednjega bloka o tem predhodno obvestil in jih prosil za razumevanje.

Naše življenje je že samo po sebi kratko in napechano s polno pastjo, ob boleznih do drugačnih tragedij. Le zakaj bi ga potem še grenili s takšnimi odnosmi? Zakaj ne bi čim bolj izkoristili priložnosti in življenje živeli čim bolj človeško, saj ga konec koncev živimo le toliko, kolikor ga živimo kot ljudi.

S. G.

pa Marko Sovinc, novi člani sveta KS so Peter Slaček - predsednik in Drago Kasagič - podpredsednik.

Po končanem slavnostnem delu tega srečanja so nas povabili na skromno zakusko in kozareček, kjer smo izmenjali izkušnje ob spremljavi harmonike. Ob tej priliki je bilo nani-

● KODELJEVO

Šibka točka - obveščanje

»Prihodnje leto bomo imeli 10-letnico svojega delovanja,« je začel predsednik društva upokojencev (DU) Kodeljevo Adolf Jevšnik in nadaljeval:

»Prej so bili naši upokojenci vključeni v moščansko DU. Okrog 400 jih je bilo. Sedaj nas je okrog 650 članov. Društvo ima 17-članski izvršni in 3-članski nadzorni odbor, predsednika, tajnika in blagajničarko.

Dobra dela vseh pet komisij (kadrovska, socialno-zdravstvena, kulturno-prosvetna, športno-rekreacijska in izletniška), posebno izletniška. Le-ta s svojo pripravo in izvedbo vsakega izleta prispeva k temu, da se večja števila članov, ki se med sabo spoznavajo, se zbljujejo in svojo razgibanost vnašajo tudi sicer v društvo. To se pozna tudi že letos, čeprav smo imeli šele štiri izlete.

Šibka naša točka namreč je obveščanje - že medsebojno, pa v KS med drugimi organizacijami in društvi ter z njimi pa s samoupravnimi asociacijami. No, slišati je, da se tu nekaj premika - da bi se le kmalu tudi kaj premaknilo. Vse komisije imajo svoje letne načrte, društvo kot celota pa ima kajpak tudi svojega. Ena izmed značilnosti letošnjega načrta so predavanja. Naj jih navedem: Varujmo se infarkta, Depresije in starejši ljudje, Prehrana starejšega človeka, V boju za stabilizacijo.

Športno rekreacijska komisija je že izvedla pohod od Rekarja do Rudnika po trasi poti spominov in tovarištva. Kar 20 naših članov je uspešno premagalo strmine Golovca navzdor in navzdol.

Ker sem prevzel predsedstvo DU Kodeljevo za tako močnima predhodnikoma, kot sta bila Janez Erjavec in Anton Urbič, sem se že na začetku mandata (letos 11. marca je bila skupščina) zarekel, da bom spoznaval člane ne samo na sejah, marveč v nevezanih pogovori kjerkoli. Res so se odzvali že mojemu prvemu povabilu in navdušeni nad tovarištvom stika se jih je več takoj odločilo tudi za delo v naših komisijah. Z veseljem ugotavljam, da je kar 147 naših članov aktivnih in vestnih pri delu družbenopolitičnih organizacij na Kodeljevem, v občini in drugje. Najtesnejše vezi pa imamo s KO ZB in RK, ki jih je vzpostavil že organizator DU Kodeljevo in prvi njegov predsednik Ludvik Šefic.

V program vsakoletnega tedna upokojencev naše občine se bomo tvorno vključili tudi letos. Posebni del programa pa so obiski naših starejših občanov - kar 77 jih je starejših od 80 let, med njimi 50 žensk -, dalje piknik s potjo v neznanu in podelitev priznanj ter pohval najaktivnejšim našim članom.

● V sobi na dvoriščni strani stavbe KS spodaj - delimo si jo s KO, ZB, ZRVS in RK - imamo vpeljana dežurstva, in sicer ob torkih od 10. - 12. in ob sredah od 16. - 18. ure.

Problemi? Do večeraj so bili to prostori. Upajmo, da ne bodo več - kajti če naj DU dobro dela, mu morajo biti osnovne možnosti omogočene. Tu je tudi problem denarja za uresničevanje načrtov, kajti samo z letno članarino 60 dinarjev ne gre. Poseben problem so nizke (in prenzike) pokojnine nekako 40 naših članov. Socialno-zdravstvena komisija išče izhod za reševanje te problematike z odgovornimi drugimi dejavniki. Obveščanje sem že omenil, spomnil bi le, da štiri ure dežurstva tedensko niso mišljene kot ustni časopis. Upokojenec pa bi rad vedel - in tudi rabil - več tega o življenju in delu kraja in še o čem drugem. In še bi kaj naštel, a naj o tem spregovorim kdaj drugič, je končal predsednik A. Jevšnik.

AM

zanih kar precej idej o delovanju KS in SZDL in o tem, kaj se še lahko stori, da se aktivnost poživijo in kaj je bilo tisto, kar aktivnost pravi pravi večkrat otežuje.

● KS POLJE

Zbrani smo bili zastopniki vseh generacij, navedla pa bom le dva primera: Tovarišica, ki se ukvarja z organizacijo in aktivnostjo upokojencev, je potožila, da jih ne more »dobiti skupaj«. Povedala je, da je bil prej organiziran vsak mesec en izlet, da v sedaj temu ni več tako. Razloga za tako mrtvilo ni vedela, jaz pa tudi ne - morda pa bo kdo drug kaj napisal o tem.

Tovariš Roman Jan in njegova žena sta mlada in aktivna v smeri telesne kulture. On je povedal, da je že pred časom govoril s tov. Milanom Klopci-

● Naselje Nove Jarše

V počastitev dneva borca je bilo letos že tretje tovariško srečanje članov zveze borcev NOV iz KS Dušan Kveder-Tomaž in Jože Moškrkič-Ciril. V sredo, 29. junija 1988, smo se na prostoru za stavbo krajevne skupnosti Jože Moškrkič-Ciril letos že tretjič zbrali na tovariškem srečanju nekdanji borci in aktivisti NOV, nekaj članov Društva upokojencev, tabornikov, predstavnikov KK SZDL, skupščine in sveta KS iz obeh krajevskih skupnosti v Novih Jaršah.

Kratek pozdravni nagovor je imel Dušan Grabar, predsednik sveta KS Jože Moškrkič-Ciril.

Nato je sledil v več izvedbah nastop ljubljanskih mažoretk, ki jih vodi Ivica Knavs, predsednica krajevnega združenja borcev NOV Jože Moškrkič-Ciril. Nastop ljubljanskih mažoretk je bil letos prava pozitivit v popostritve našega kulturnega programa v počastitev dneva borca, predvsem po zaslugi borke NOV Ivica Knavs.

Nastopiti bi moral tudi mešani pevski zbor iz Novih Jarš, vendar zaradi odsotnosti nekaterih

čem o animiranju otrok, ki imajo kolosa. Rekel je, da v okviru šole že obstaja taka sekcija in da misli, da bi bilo prav, če bi otroke v tej smeri animirali. Dejal je, da možnosti za tako animacijo so, da sredstva pravzaprav niso potrebna. Menim, da bi bilo to zelo lepo, posebno še, ker se tu lahko razvije tudi tekmovanje. Tov. Jan je povedal, da že obstajajo taka tekmovalna, tako na ravni republike kot tudi vse države. Mislim, da bi bilo prav, če bi stariši »ugriznili« v to, posebno sedaj v času počitnic, ko je večji del otrok prepuščen samim sebi, ker stariši nimajo toliko dopusta, kot trajajo počitnice. Tako bi otrok našel smisel svoje aktivnosti. Prav bi bilo, če bi se stariši povežali s tov. Janom (naslov dobijo v krajevni skupnosti). To bi veljalo za otroke v starosti 5, 6 pa do 15 let.

V imenu vseh prisotnih se lepo zahvaljujem vsem, ki so se trudili, da je bil tudi s te strani počaščen naš krajevni praznik, ki bo zaključen z veselico 3. julija 1988.

SONJA MIŠJAK

● ZADOBROVA-SNEBERJE

Ker v prejšnji številki Naše skupnosti nismo mogli objaviti prispevka o praznovanju krajevnega praznika naše KS, ga objavljamo sedaj.

Letos smo desetič praznovali krajevni praznik. Praznovanje je bilo na novi lokaciji in to je bilo tudi prav, kar se je videlo tudi po udeležbi. Letošnja lokacija praznovanja je bila v RC Sneberje, kjer ima KBK Sloga svoja bali- nišča ob reki Savi. No to so si krajinari Sneberje že dolgo želeli, ker so se vedno počutili zapostavljene. To zapostavljanje traja že od nekdaj. Praznik naše KS je 22. junij, ta datum pa je povezan ravno s krajem Sneberje, kjer je leta 1941 padla prva žrtev v naši KS. Proslava s programom je bila 17. junija v RC Sneberje. Pri kulturnem programu je sodeloval pionirski pevski zbor naše Osnovne šole Leopolda Mačka-Boruta.

Proslavo je začel predsednik skupščine naše KS Jože Benčina, ki je pozdravil vse goste iz občine, sosednjih KS in ostale udeležence proslave.

Kljub temu, da vsako leto nekaj članov zveze borcev NOV umre, se je letošnjega srečanja iz obeh KS udeležilo od 310 vabljenih 135 udeležencev. Leto 1986 je bilo na srečanju 85 udeležencev na tovariškem srečanju borcev. Tovariško srečanje se je pričelo ob 17. uri, večina pa se je razšla okrog 21. ure. Ob slovitvi in stisku rok smo si med seboj zaželeli vse najboljše, predvsem pa zdravje in rekli na svidenje na tovariškem srečanju za dan borca v letu 1989!

Na koncu se iskreno zahvaljujemo vsem organizatorjem tovariškega srečanja, skupinam ljubljanskih mažoretk, tabornikom, pevcem, ki so skupaj z nami peli, kuharicam in upokojenkam iz Kluba upokojencev Nove Jarše, predvsem pa se zahvaljujemo za obisk vsem, ki so se udeležili tovariškega srečanja in na svidenje za dan borca v letu 1989!

FRANČEK LOZINŠEK

● Športne prireditve ob krajevnem prazniku

Člani ŠD Zadvor so letos praznovali krajevni praznik športno. Od 19. 6. do 25. 6. so se športne prireditve kar vrstile.

4 ekipe so se pomerile v malem nogometu in se takole razvrstile: 1. Sadinja vas, 2. Zadvor (veterani), 3. Dobrunje, 4. Sostro II.

Največkrat se je mreža zatresla, ko je žogo v gol poslal Sandi Sircelj, ki je bil torej naj-strelec.

Dekleta so se v okviru ženske rekreacije med seboj pomerila v prijateljski tekmi in tako zaključila pomladanski del rekreacije, ki v KS Zadvor privablja vedno več žena in deklet.

V streljanju so največ krogov dosegli: 1. Marjan Zupančič 75 krogov, 2. Franc Črne 69 krogov in 3. Tone Zupančič 69 krogov.

Med seboj so se pomerili tudi balinariji, najboljši trije pa so til: 1. Janez Osolin, 2. Vinko Selan in 3. Jože Zupančič.

25. 6. pa so športniki v brunarici turističnega društva Zadvor pripravili še zabavni športni program s plesom in podelili nagrade zmagovalcem v posameznih panogah. Seveda ni šlo brez vlečenja vrvi, pa igre z jajci, z žogicami itd., ki so pozele veliko smeha. V vlečenju vrvi se je odvijal trd boj, nazadnje pa je zmagala ekipa gasilskega društva Sostro, drugouvrščena ekipa Kemične tovarne Moste-Prodaktor in tretjevrščena ekipa ŠD Zadvor. Smeha in veselja res ni manjkalo. Da pa »junaki« niso bili lačni, so poskrbela dekleta s klobasami in kruhom. Veliko veselja je bilo tudi s sročelovom, saj so bile nagrade več kot vabljive. Prispevali so jih okoliški zasebniki ter obrtniki in DO.

Zvečer pa so se za nameček v brunarici oglasili še naši »furmanci« z zvoki, ki so se odpravljali z ljubljanske kmečke občeti. Vzdušje je bilo res veselo in je trajalo še pozno v noč. Tako so tudi člani ŠD Zadvor h krajevni prazniku prispevali svoj delež.

● KS ZALOG

Kulturno sodelovanje krajanov Podgrada na Reki

Konec meseca maja se je avtobus, poln potnikov iz Podgrada in Zaloga, podal na pot v mesto Rijeka in še v malo oddmaknjeni kraj Višnjevo.

Slavnostni govornik, ki je orisal delo naše KS in razvoj skupnosti, pa tudi težave, ki nas tarejo v današnji družbi, je bil tokrat predsednik KK SZDL Jurij Smerdelj. Po slavnostnem govoru predsednika KK SZDL je predsednik skupščine naše KS Jože Benčina v navzočnosti tajnika KS Bojana Zornika podelil letošnja priznanja KS ljudem, ki so jih predlagala DPO in društva naše KS. Predsednik KK SZDL Jurij Smerdelj je podelil bronasta priznanja OF našim krajanom. Priznanje je prejela delovna skupina, ki je uredila prostore DU s prostovoljnimi delom.

Po proslavi se je pričel zabavni del s plesom ob glasbi ansambla »KISMI«. Za zabavni del je tokrat poskrbela KBK Sloga. Zabava je trajala tja do jutranjih ur, no ker pa je bila sobota, glede službe praznovanje ni motilo.

Ob krajevni prazniku pa so potekale še druge prireditve: V Zajčji občini tekmovalje ZRVS naše KS v streljanju in izpolnjevanju testov s področja vojaške tehnike, ki jih morajo obvladati ZRVS.

Mešani pevski zbor DPD Syoboda je imel samostojni koncert v osnovni šoli Leopolda Mačka-Boruta. Lutkarji so odšli v Zambratijo, kjer so imeli tri predstave, balinariji pa so organizirali tradicionalni balinarski turnir v čast krajevnega praznika.

Ob zaključku XI. kongresa slovenskih gasilcev v Celju je v nedeljo, 19. junija 1988, odšlo 7 članov našega Gasilskega društva na slavnostno paradno gasilcev v Celje.

● 22. junija 1988 je bil v naši KS sestanek med predstavniki naše KS in predstavniki KK SZDL v naši KS. Obiskali so nas predstavniki OK SZDL, ZIL in Komunalne skupnosti. Govorili so o komunalni problematiki, posebno o adaptaciji Zadobrovske, Sneberske in njenega križišča. Predstavniki naše KS so povedali, da vse priprave potekajo zelo počasi. Predstavnik ZIL je poudaril, da so bile težave z nekaterimi lastniki zemljišč ob Zadobrovski cesti, z dvema se do danes niso našli skupnega jezika. No, bomo videli, kdaj se bodo dela pričela in kako bodo potekala.

● Sedaj pa, spoštovani občani, v počitniških oz. dopustniških dneh ne bo časopisa, na svidenje v mesecu septembru, ko se bo že pričela jesen. Lepe počitnice in veselo zabavo v dopustniških dneh, pa naj bo doma, na morju ali kje drugje.

IVAN KOS

Že v lanskem letu smo navezali stike z Mešanim pevskim zborom Društva upokojencev z Reke in jih za praznik KS Zaloga še utrdili, ko so gostovali s svojim nastopom v naši KS. Takrat smo jih na kraji družabni obisk sprejeli tudi Podgrajani v našem Kulturnem domu. Vzdušje je bilo enkratno. Dogovorili smo se za kulturno sodelovanje in izmenjavo nastopov.

Tako se je naš moški pevski zbor pripravil za nastop na Reki in zapel v Domu upokojencev. Po aplavzu so deč in po nasmejanih obrazih poslušalcev smo sklepali, da nam je nastop uspel. Veseli smo, da smo tudi starejšim ljudem tako popostrili utečeno domsko življenje in jim razvedrili srca vsaj za kratek čas.

Po končanem uradnem delu kulturnega programa smo imeli dobro kosilo, s katerim so nam postregli v menzi in še veseli družabni del, pri čemer so radi zaplesali naši gostitelji. Posloviti smo se morali od teh starejših, prijaznih in hvaležnih ljudi in nadaljevali pot z avtobusom v KS Višnjevo, s katero je pobratena KS Zaloga. Predstavniki te KS so nas že nestrno pričakovali ter povabili v Dom Kulture, kjer smo se pogovarjali, zabavali, malo pojedli in popili, pa je hitro minilo par prijetnih ur in smo se morali odpraviti nazaj proti Ljubljani.

Gostovanje na Reki in obisk v KS Višnjevo nam bosta ostala v lepem spominu.

Prišel pa je 18. junij, ko je vlak prijateljsva pripeljal v Ljubljano vesele Rečane iz raznih KS, ki so pobratene z ljubljanskimi KS. Pripotovalo je tudi 9 delegatov KS Višnjevo, ki jih je sprejela delegacija KS Zaloga. Seveda je bila njihova, pa tudi naša želja, da nas obiščejo v našem Kulturnem domu v Podgradu.

Tako so jih naši delatniki, ki so bili zadržani za njihov sprejem, pripeljali v našo vas, v naš Kulturni dom.

Sprejeli smo jih z dobro voljo, postregli s prigrizkom in pijačo, nakar jim je naš pevski zbor zapel par pesmi.

Veseli so bili ob našem sprejemu in v naši družbi in nič kaj dobro niso reagirali, ko jih je organizator zaradi uradnega protokola priganjal, da so se vrnili v Zaloga. Tam jih je, čeprav že ob pozni popoldanski uri, namreč še čakalo kosilo in še isti dan ob zgodnji večerni uri povratek z vlakom na Reko.

Njihova in naša ugotovitev je bila, da si še želimo srečanj, a za več časa, kot so ga imeli Rečani na voljo pri nas v Podgradu.

Zaželeli smo jim SREČNO in NA SVIDENJE!

MIHAELA RIBIČ